Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ РІК XXX. Число 16. Джерзи Сіті, Н. Дж., субота, 21. січня, 1921. VOL. XXX. No. 16. Jersey City, N. J., Saturday, January 21, 1922. THREE CENTS

СКЛАДАЙТЕ ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ДЛЯ ЗДОБУТТЯ І ЗАКРІПЛЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ ГАЛИЦЬКОЇ ДЕРЖАВИ

АМЕРИКА ЗНОВ ПРОБУЄ РАТУВАТИ КИТАЙ

ВАШІНГТОН, 19. січня. — Голова американської делегації на вашінгтонську межинародну конференцію для обмеження морських зорежень та справ Далекого Сходу знов предложив нині новий проєкт в справі Китаю. Він пропонував, щоби всі держави подали до публичної відомости всі угоди та концесії, котрі вони дістали від Китаю.

Всі держави, беручі участь в конференції, згодилися на пропозицію Злучених Держав. Договори мають бути опубліковані протягом найблизчих кількох днів.

Гюз заявив, що ціль сеї пропозиції є бажанне розглянути та розслідити уступства, які поробив Китай ріжним державам. Поза сим однак криється ще глибщий мотив, а саме направити вчорашну невдачу Америки. Як відомо, держави згодилися приняти на рівні права в Китаю, але застерегли собі, що ся угода не має нарушувати прав, уже набутих ними в минувшині, як се пропонувала Америка. Своїм внесеннєм Гюз хоче все таки розкрити положенне ріжних держав супроти Китаю і тим способом промостити дорогу до визволення його із зависимости від заграниці.

МАЙНЕРСЬКА ЮНІЯ ПІДПИРАЄ СВІЙ УРЯД ПРОТИ ПРОТИВНИКІВ

ШАМОКІН, ПА., 1. січня. — Найважнійшою справою, яку порішила нинішна конвенція майнерської юнії Інтернешенел Майн Веркерс оф Америка, була справа Александра Гавата, предсідателя канзаського округа сеї самої організації, котрий свого часу виступив проти постанов головного заряду юнії та зарядив страйк, недозволений сим зарядом.

В сій справі виступав цілий ряд бесідників. Майже всі вони без виїмку заявлялися за головним урядом, а проти Гавата та його урядників. Бесідники підчеркували, що юнія, зробивши умову з підприємцями, не може ломати слова, але мусить виконати цілий контракт до найменчої подробиці. Не робити сього значилоби підривати самі основи, на котрих спочиває юнія. Вони похваляли зарядженне головного уряду юнії, викидаюче з організації Гавата та його товаришів; коли робітники хочуть, щоби підприємці шанували їх організацію, то вони повинні наперед навчитися шанувати її самі. Обовязком доброго юніста є піддержувати юнію, виповняти її постанови, виконувати прикази свого гласного уряду. Гавата та його прихильників називано за їх неслухняність ворохобниками. По промовах ухвалено резолюції, одобрюючі викиненне Гавата та його товаришів з юнії та осуджуючі сих послідних.

ДОМАГАННЯ МАЙНЕРІВ ДО КОНҐРЕСУ.

Делеґати опісля ухвалили резолюцію, домагаючуся федерального розсліду вуглевого промислу і постановили вислати до президента Гардинґа та конґресу протест проти декотрих законопроєктів, внесених в конґресі, заявляючи своє невдоволенне з тих їх частий, котрі, на думку конвенції, обмежують право робітників до страйку, відбирають робітникам право орґанізуватися або примушують їх віддавати нехотя всяке непорозумінне з підприємцями перед примусовий роземний суд.

За той час комісія для робітничої заплати виробляла начерк нового контракту, який майнерська юнія має предложити дня 1. цвітня сього року. Сей начерк має бути готов на другий день.

ДАЛЬШЕ СЛІДСТВО В СПРАВІ ЗАХОВАННЯ АМЕРИКАНСЬКИХ ОФІЦИРІВ.

ВАШІНГТОН, 19. січня. — На дальшім засіданню комітету для розгляднення закидів сенатора Вотсона з Джорджії проти американських офіцирів у Франції виступав як свідок Джордж Ярбро, учитель середної школи з Ровновк, в стейті Алабама, і зізнав, що він бачив на власні очи в липни 1918. року, як ряд американських жовнірів віддав сальву вистрілів до американського жовніра.

Було се коло Шато Тієрі. Свідок ішов з товаришами дорогою серед густого граду гарматних куль. Нагло вони побачили жовніра з руками, звязаними назад, котрого вели в ліс. Сцена була така незвичайна, що всі перестали думати за падаючі гарматні кулі. На чолі відділу жовнірів, що вели звязаного, стояв офіцир, відай в ранзі майора. Коли нещасного уставили до розстрілу, він, хлопчина яких 20 літ, просив, щоби йому не завязували очий. Свідок стояв яких двайцять кроків від команданта. Він не знає, чи жовніра судили судом після військових законів, чи ні. Свідкови здається, що офіцир, командуючий розстрілом, походив з третої дивізії.

Се було перше свідоцтво про убиванне жовнірів в той спосіб і воно зробило на слухачах глибоке враження.

УРЯД УЖЕ УВАЖАЄ ВУГЛЕВИЙ СТРАЙК ЗА НЕМИНУЧИЙ.

ВАШІНГТОН, 19. січня. — Секретар (міністер) торговлі Гувер, котрий відбув кілька конференцій з представниками майнерів мягкого вугля, мав заявити, що він не потрафить відвернути страйку сих майнерів і що сей після всякої правдоподібности вибухне дня 1. цвітня. Сподіючися тяжких часів для сих майнерів, декотрі конґресмени уже навіть поробили кроки, щоби на случай страйку уряд прийшов з помочю терплячим. Так, конґресмен Томас вніс резолюцію, щоби уряд мав право видати на сю ціль пів міліона долярів.

БОЛЬШЕВИКИ ВІДДАЮТЬ ДОМИ ВЛАСТИТЕЛЯМ В ОДЕСІ.

З Одеси доносять через Берлін, що на засіданню „українських" советів у Харкові подано до відома, що большевицькі власти у місті Одесі уже почали звертати приватні доми їх колишнім властителям, котрим їх було сконфісковано на початку большевицького правління.

НАПАД ТЮТЮНИКА НА БОЛЬШЕВИКІВ

Як доносять кореспонденти жидівських ґазет, український атаман Тютюник перейшов зі 150 людьми польсько-російську границю і напав на большевицькі відділи, стережучі границі. Вивязалися боротьба, в котрій мало погибнути часть відділу Тютюника. Опісля Тютюник цофнувся.

НЕВДАЛЕ ПОЛЬСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКЕ БРАТАННЄ

Про послідний зїзд все-українських советів в Харкові подають таку подробицю:

На урочисте отворенне зїзду прибули польський представник в Харкові та члени його штабу. Вони засіли в осібній льожі. Коли на отворенню зїзду зібрані почали співати інтернаціональний гимн, польські дипльомати не встали. Тоді предсідатель зборів пояснив, що інтернаціональний гимн являється на Україні національним гимном і тому дипльоматична чемність вимагає від польського дипльомата повстання з місця, подібно як большевицький дипльомат у Варшаві вставав би на звук „Єще Польска нє згінєвла". Польські дипльомати, видно, мали инче переконанне про дипльоматичну чемність, бо вони зараз вийшли усі ґреміяльно.

НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВЕТСЬКІЙ РОСІЇ.

У вівторок виплинув з порту Болтимор американський корабель „Вестерн Мейд", котрий має на собі 7.000 тон американського збіжа, призначеного для голодуючих в советській Росії. Корабель поплив до порту Реваль над Балтийським Морем.

Вся залоґа корабля складається виключно з Американців. Капітан каже, що він на те підбирав Американців, бо він уважає Американців найбільше відпорних на большевицьку пропаґанду, котрою, як він побоюється, будуть большевики старатися нащепити моряків з вдячности за поміч голодуючим в советській Росії.

ХВИЛЯ ТЕРОРУ НА УКРАЇНІ.

Збігці, які прибувають з України, оповідають, що большевики збільшують терор у боротьбі з Українцями. Так недавно переведені масові арешти Українців у Славуті, Шепетівці й околицях по селах; арештовано богато інтеліґенції і впливових селян.

ШКОЛА ЖУРНАЛІСТІВ В ПРАЗІ.

„Народні Лісти" доносять, що професорська колеґія фільософічного факультету пражського університету, по думці реферату проф. Бідльо, рішила ще цеї зими заложити школу журналістики. Крім проф. Бібльо лекторами в цій школі будуть проф. Фовстка, Якубец і Крак. Школа має бути звязана тісно з університетом, щоби надати їй рівень вищости. Після заяви предсідника орґанізації чехословацьких журналістів, школа невідкличнo буде отворена цеї зими.

НОВИЙ ВИНАХІД.

Француський поручник маринарки Льот винайшов новий апарат, який виключить всяке заблукання літаків в темпряві і імлі. А саме винайшов кабль, який електричною струєю буде алярмувати керманича літака в моменті зблукання. Цим апаратом можна буде літати і в ночі.

СИН УБИВ БАТЬКА.

В с. Вязовій п. Жовква, дня 10 грудня Петро Турчин, 18 літний хлопець, убив свойого батька вистрілом з кріса в ночі. Причиною убійства були якісь родинні непорозуміння. Нещасний батько тяжко ранений кулею сина мучився ще цілу добу, заки помер. Покійний був директором сільської кооперативи і діяльним членом „Сільського Господаря".

СТРАШНА СМЕРТЬ ВІД АВТОМОБІЛЯ

Межи пятьма смертьми від автомобілевих випадків, які случилися в середу в місті Ню Йорку, був ось такий случай: В невислідженний досі спосіб поли одежі якоїсь старушки зловилися в карби машинерії тяжкого автомобіля. Машина вхопила за одежиною тіло нещасної женщини і затягнула його межи вісь задних коліс та валок, котрий порушає автомобілеву машинерію. Автомобіль їхав далі, торощучи кости і навиваючи тіло жінки немов нитки на снувалку. Шофер не завважав, що сталося, поки не приїхав до ґаражу. Нещасної ще не розпізнали; мала вона мати коло 50 літ.

ДО ЧОГО ДОХОДЯТЬ ПОЛЬСЬКІ ЛАЙДАЦТВА?

Польські лайдацтва на Холмщині доходять вже до такої безсоромности, що поліція важиться зганяти з полевих робіт українських селян, які працюють у латинські свята!

КРЕМАТОРІЯ В ПРАЗІ.

В першому тижні погребано огнем 27 осіб а саме 21 з Праги а 6 з провінції, 19 мущин а 8 жінок. Число померших в тому часі в Празі виносило 155 осіб.

ПРИГОДА КОРАБЛЯ З КИТОМ.

До нюйорського порту приїхав в середу корабель „Президенте Вилсон" котрого капітан розказує про його стрічу з китом таке:

На самій середині Атлянтійського Океану пасажири корабля почули нагло сильне потрясенне корабля. Всім здавалося, що причина потрясення була на переді корабля. Коли всі люди на покладі звернули свої очи в ту сторону, вони побачили зі здивованнєм, що вода моря забагрюється немовби від крови. По якімось часі по обох боках корабля показалися части величезного кита, велитенського морського сотворіння, яке видно невважливо попало на дорогу корабля, котрий перетяв його на двоє. Свідки сцени оцінювали довжину убитого кита на 60 до 72 стопи.

ПРИГОДА МОРЯКІВ ПІДЧАС БУРІ НА МОРЮ.

Едвард Фоґ, капітан рибацького вітрильного корабля „Атена", котрий виїздить на риболовлю з міста Бостону, розказував про свою полідну плавбу таку пригоду:

Коли на морю показалися признаки тяжкої бурі, яка моглаби загрозити поважно кораблеви, капітан приказав кораблеви плисти до міста Провінстави. Був вже найвисшій час втікати, бо филі ставали щораз висші та висші. Одна така филя впала на чотирох рибаків, котрі патрошили рибу на покладі корабля. Всіх чотирох змело в одну мить з корабля. Всі вони опинилися що найменче яких пятьдесять стіп від корабля. Здавалося, що для рибаків не було ратунку. Але та сама филя, котра їх забрала з корабля, хитнулася назад і зложила трох з них безпечно на покладі корабля. Все таки один з них лишився на морю і певно пропав. Мав він 32 роки.

ПРОГРАМА ЗАПОВІДЖЕНОЇ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В ҐЕНУЇ, В ІТАЛІЇ

ПАРИЖ, 19. січня. — Нині оголошено урядово програму економічної конференції, заповідженої на 8. марта с. р. в Ґенуї, в Італії.

На сій конференції будуть обговорені такі питання:

1. Розгляд способів переведення в житте засад резолюції, принятої в Кан дня 5. січня, 1922.
2. Установленне европейського мира на сильній підставі.
3. Умови привернення економічного довіря, без загрози або зміни істнуючих договорів.
4. Фінансові питання, як справа банкнотів, банків і банкових систем.
5. Економічні і фінансові питання.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ВІДКИДАЄ ЗМІНИ ДО ПРОЄКТУ ДОГОВОРУ З ФРАНЦІЄЮ.

ЛОНДОН, 19. січня. — Британський міністерський кабінет заявився проти змін в проєкті англійсько-француського оборонного договору, яких домагався новий француський премієр Пуанкаре згідно з новою політикою француського правительства.

Рівночасно британський міністерський кабінет потвердив окремий договір Великої Британії з Бельґією.

ПЕРШИЙ ВИСТУП НОВОГО ФРАНЦУСЬКОГО ПРЕМІЄРА РАЙМОНДА ПУАНКАРЕ В ПАРЛЯМЕНТІ.

ПАРИЖ, 19. січня. — Сьогодня новий француський премієр Раймонд Пуанкаре представився парляментови і виголосив промову про свою політичну програму.

У своїй промові він заявився за пошанованнєм договорів, які установили умови мира, а також виступив проти „безсоромної пропаґанди" заграницею, яка представляє Францію яко державу, перенятую дурійкою заборчости.

З приводу заповідженої ґенуенської господарської конференції сказав Пуанкаре:

„Ми стоїмо при сьому, щоб умови протоколу з Кан були приняті або відкинені делеґатами, ще заки зачнеться яка дискусія, аби не ведено дебати над жадними з постанов мирових договорів, хотяйби лише посередно. Якщо ми не дістанемо в сьому напрямі запорук, то оставимо собі свободу ділання".

Вкінці премієр Пуанкаре заявився за рішучою політикою у відношенню до Німеччини, кажучи, що Франція змусить її платити відшкодованнє, або візьме під контролю її фінанси.

При голосованню над заявою довіря новому предмієрови, Пуанкаре дістав 472 голоси. Проти голосувало 107 послів.

ПРО СПРАВУ ОБОРОНИ ПОЛЬЩІ НЕ ГОВОРИВ ПУАНКАРЕ З ЛОЙДОМ ДЖОРДЖЕМ.

ПАРИЖ, 16. січня. — Британський премієр Лойд Джордж в часі своєї розмови в Парижі з новим француським премієром Пуанкаре про справу англійсько-француського договору не говорив про Польщу, а саме про потребу оборони її, колиб на неї напала Німеччина, яку підніс був уступивший француський премієр Бріян.

Одначе сподіваються, що Пуанкаре ще сю справу піднесе.

НІМЕЧЧИНА ПРИНЯЛА ЗАПРОШЕННЄ НА МІЖНАРОДНЮ ЕКОНОМІЧНУ КОНФЕРЕНЦІЮ В ҐЕНУЇ.

БЕРЛИН, 19. січня. — Німецьке правительство урядово оголосило, що воно повідомило аліянтів, що приняло запрошенне до участи в міжнародній економічній конференції, яка зачнеться в Ґенуї, в Італії, дня 8. марта с. р.

А ТИ, НІМЕЧЧИНО, ПЛАТИ.

ПАРИЖ, 18. січня. — Німеччина нині зложила свою першу сьогорічну виплату военного „відшкодовання" аліянтам в сумі 31 міліонів золотих марок.

Ся виплата послідувала згідно з постановою аліянтської комісії відшкодовань в Кан, у Франції, яка рішила, що Німеччина має платити аліянтам по 31,000,000 золотих марок що кождих десять днів, аж до часу, поки ся постанова не буде змінена.

ПЕРША ПОЗИЧКА ПЕРШОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ІРЛЯНДСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ.

ДАБЛИН, столиця Ірляндії, — 19. січня. — Тимчасове правительство Ірляндської Вільної Держави під проводом Майкела Коллинса затягнуло першу позичку в сумі 1,000,000 фунтів стерлинґів ($5,000,000) на перші урядові видатки.

Голова правительства Коллинс поназначував уже начальників поодиноких міністерств і вони зачинають діяльність.

БУНТ БЕЗРОБІТНИХ В СТОЛИЦІ ІРЛЯНДІЇ.

ДАБЛИН, 19. січня. — Безробітні захопили тут одну салю на зібрання, де утворили своє війско добровольців у силі чотирох компаній. Вони піднесли соціялістичний червоний прапор і відказались опустити галю, мимо наказу тимчасового правительства.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Сим подається до загального відома, що Екзекутива У. Н. Союза, в увзглядненню численних домагань урядників відділових, з огляду на усталений звичай по відділах У. Н. Союза, в цій порі року приймати нових членів до організації за зменшену ціну вступного, ухвалила, що в місяцях СІЧНИ і ЛЮТІМ 1922 року буде приниматися НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО У. Н. СОЮЗА ЗА ОПЛАТОЮ ТІЛЬКО 50 ЦЕНТІВ, ВСТУПНОГО.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА:

ІВАН КАШТАНЮК, гол. рекорд. секретар.

Дано в Джерзи, Сіти, Н. Дж. 28 грудня 1921 р.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays. at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign ond Jersey City Rates.		В Джерзи Ситі і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПИКЕТОВАННЄ ЗАБОРЧОЇ ПОЛЬЩІ.

З приводу пикетовання Українцями польського консуляту в Ню Йорку і польського посольства у Вашингтоні наша редакція одержала богато листів від наших читачів. Вони зацікавились сим, так сказати-б айриським способом політичної боротьби. Хотять докладнійших відомостий про неї; пикчерів пикетерів і пикетерок; та вкінці ще й подають свої гадки про сю справу.

Один читач „Свободи" з Филаделфії, Па., пише, щоб сеї боротьби не покидати, але вести далі, ПОКИ СЯ БОРОТЬБА НЕ СТАНЕ ГОЛОСНОЮ В ЦІЛІЙ АМЕРИЦІ. Він каже, щоби акцію зорганізувати на ширшу скалю, а ні то поручити поодиноким громадам, щоб вони чергою, одна по одній, що тижня уладжували у Вашингтоні пикетованнє заборчої Польщі. Радить він, щоб використати ДЕНЬ 8. МАРТА С. Р., коли збереться в Ґенуї, в Італії, міжнародня господарська конференція і в той день вислати до Вашингтону 20 до 30 українських дівчат в народніх строях, щоби великими плякатами протестували проти польського наїзду на українські землі та проти польських розбоїв над українським народом на тих землях. На його думку, аби звернути увагу ширшої публики і преси, треба пійти і перед будинки американських державних установ, а також перед аліянтські амбасади. „НЕ ВСТУПИТИСЬ, каже він, ХОТЯЙБИ ПИКЕТЕРОК І МАЛИ АРЕШТУВАТИ! НЕХАЙ СПРАВА ІДЕ ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИЙ СУД І ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ!"

Знова ж, як ми вже писали, один нюйорський Американець радив, щоб пикетувати їхали діти.

Ще інші радять, щоби получитись для протесту у Вашингтоні з Литовцями і Білорусинами, котрих землі Ляхи таксамо напали як і українські.

Всі ті гадки подаемо на те, аби наш загал знав, що думка про „айриський спосіб боротьби" серед американських Українців шириться.

І та боротьба вже не завернеться, поки українські землі не будуть вільні з ворожого наїзду.

СПУСКАЛАСЯ СІЧ ПРЕСЛАВНА ЗГОРИ НА ДОЛИНУ.

Коли большевики взяли в свої руки владу, вони проголосили рівність приходів. Кождий робітник та комісар мав діставати рівну пайку зі спільного державного кітла. Ся рівність, однак, хоч звеличана большевиками за одну з найбільше дорогих перел їх програми, скоро натрафила на ряд перешкод. Не довго прийшлося большевикам жити самодурством, що така рівність, яку вони придумали, зможе удержатися. Перший вилом в загальній засаді зробило пролетарське правительство не для кого инчого, як для буржуазії. Коли перебрано на державу великі промислові підприємства, зараз показалася недостача підготовання російських робітників до ведення сконфіскованих підприємств. Большевицький уряд пробував силою та голодом зломити бувших зарядчиків великих фабрик заряджувати фабриками для держави, як вони заряджували їх передтим на користь власну або властителів. Та велика буржуазія воліла гинути з голоду, як піддатися ненависному урядови. Тоді Ленін виступив з промовою, щоби великих спеціялістів промисловости, як він називав грубу буржуазію, притягнути на службу большевицького уряду великими пенсіями. Москалі московським звичаем ухвалили все, що Ленін казав ухвалити; ухвалено платити грубій буржуазії пенсії висші, навіть як большевицьким комісарам. Але се не помогло; промислова буржуазія не пішла на службу большевиків.

З часом прийшла потреба заведення дальших нерівностий. Продукція краю опадала що раз більше, рабоване комісарами сільське населенне перестало виробляти понад власні потреби, міщухи стали бідувати. Першою потребою краю являлися потреби війни, себто армії на фронті та военних робітників поза фронтом. Для них поломано знов засаду рівности: все населенне поділено на кляси після пожиточности для армії: чим більше потрібний був чоловік для війни, до тим висшої категорії належав і тим більше хліба та оселедця діставав від держави.

З часом большевицька пайка стала лише теоретичною. Вона існувала лише на папері, немов австрійська конститутція або комісарська рівноправність Українців з Москалями. Хоч на папері стояла ухвала советів, що робітник має право до тільки-а-тільки хліба і т. д., та на ділі він діставав далеко не те. Стали роздавати більше потрібним робітникам „премії", „надпайки", „нагороди", „додатки", але й від того робітники були тілько ситі, що кіт від мухи. Сі додатки мали в дійсности лише один наслідок: вони ще далі звели на ніщо рівність заплати усім робітникам.

Станувши на ховзку дорогу раз, большевики вже по ній не пішли, а просто полетіли. Ось недавно вийшла постанова всеросійського центрального виконавчого комітету, в котрій начислено аж сімнайцять кляс советської служби; найнизча кляса сеї служби, до котрої належуть робітники, працюючі фізично (тілесно) для советів, має побирати 450,000 рублів на місяць; в кождій висшій клясі платять більше, як в попередній, а в найвисшій, сімнайцятій клясі, до котрої належуть висші адміністраційні та технічні урядники советського уряду, платять кождому урядникови по півтретя міліона рублів в місяць або пять разів більше як в першій.

Подібну клясифікацію робітників стрічаемо в недавній умові большевицького уряду з англійським зелізничим підприємством Уркарт і Спілка. Ся угода начисляе аж трийцять девять кляс фахових (кваліфікованих) робітників, які мають признаватися у фабриках англійського підприємства, отворених в Росії.

В той спосіб давна рівність приходів, яку большевики виписали були на своїм прапорі підчас боротьби проти „буржуазного уряду" Керенського, забулася, а на її місце заведено подробичний поділ робітників та урядників на кляси з ріжними місячними приходами. Замітне в тім те, що найвисші пенсії признано таки найвисшим умовим робітникам по большевицьких урядах. Се замітне передусім тому, бо се кидае не мало світла на ту люту боротьбу, яку московські большевики ведуть за панованне на Україні. З хвилею знесення рівности висші верстви большевицьких урядників на Україні розуміють добре, що заведенне українського уряду на Україні булоби для них втратою найкраще платних посад.

ЧИ НЕ ЗАВЕСТИ-Б УКРАЇНСЬКОГО МІСЯЦЯ ОЩАДНОСТИ В АМЕРИЦІ?

В минулий второк, 17. с. м., американський нарід обходив 216-ті роковини уродження великого американського патріота, мислителя і державника Бенямина Френклина.

В сей день відслонено в Ню Йорку з великим торжеством памятник з його статуею, а 80 міст по цілих Злучених Державах оголосило тиждень ощадности, розумної ощадности, якої вчив Френклин.

В Америці люди привикли жити вигідно; скільки можуть, видають для вигоди життя, часто навіть занедбуючи потреби духового життя, — отже ощадність тут придалась би, особливо, якби її переведено в користь піднесення і поширення духового життя.

Але для сього мало назначити тиждень. Для сього треба якоїсь великої ідейної спонуки, якої тепер нема.

Та якби так американські Українці назначили у себе тиждень ощадности, або місяць ощадности, то мали-б до того і велику ідейну спонуку і по реченці ощадности мали би ще велику користь, не лише для себе, але й для загальної справи українського народу.

Не можна сказати, що американські Українці жиють виставно, вибагливо і вигідно. Вони жиють радше бідно аніж вигідно. Але як порівнати їх теперішнє житте з життем їх братів в Галичині, на Україні, або на вигнанню, на чужині, то тоді вийде, що американські Українці жиють добре і вигідно.

Бо як Українці у Львові ходять в подертих черевиках, в подраному одінню, без сорочок; як їдять раз денно зимну страву; і як в їх мешканнях вночі вода замерзае в начинню до дна; — або як українські студенти на чужині мусять жити і вчитись при двох долярах місячно, — то американські Українці, котрі такого гаразду не знають, жиють добре і вигідно.

Розуміється, що кождий чоловік повинен старатись жити добре і вигідно і сим не можна йому докоряти, бо се йому за його працю належиться. Отже годі й американським Українцям докоряти, що жиють добре й вигідно. Радше можнаб їх за се похвалити.

Але тут ходить о що інше. Ходить о те, **чи кождий з американських Українців не міг би дрібку своєї вигоди зректися в користь тих, що не мають і не знають жадної вигоди, а е нашими братами і сестрами?**

* * *

В американських вязницях е один красний звичай. Коли вязень засуджений на смерть мае іти на страченнє, то останнього дня всі вязні зрікаються хвильку свого вільного часу для проходу, і дарують його засудженому на страченнє. Як з тих хвиль зложиться день, то засуджений жие ще один день більше з милосердя цілої громади вязнів. Він жие днем, подарованим йому з добрих сердець засудженців.

Се значить, що ті вязні, котрі найменьше мають вигоди, таки ще і найменьшу свою дрібку сонця, маленький промінчик дарують тому, котрий прощаеться на віки зі сонцем і землею.

Коли е добре серце у засуджених і винних, то чому-ж би не могло воно бути і в тих, котрих ні суджено ані не винено? У всього загалу вільних людий?

* * *

От нині Галицька Україна е **невинно** засуджена Ляшнею на смерть. А хто прийде їй у поміч?

Безперечно, що перші прийдуть **вязні,** її сини, також засуджені Ляшнею **невинно** на муки або і смерть. І тому читаемо, що галицькі Українці в ляцьких вязницях і мокрих льохах останні свої центи збирають і посилають на українські громадські цілі.

А тепер черга на вільних Українців. На тих Українців, що живуть в Америці. Вони не вязні. Вони мають і промінь сонця і вигоду. І нині Галицька Україна їх питаеться:

Кілько ви, вільні люди, жертвуете свого сонця і своеї вигоди тим вашим браттям, що не видять сонця ані не знають вигоди?

На се питаннє вони відповіли нераз. І відповіли доволі щиро.

Давали жертви на Український Горожанський Комітет у Львові; на ріжні другі запомогові інституції; для українського війска на вигнанню; для українських збігців в чужих краях в Европі; давали много жертв на протести до аліянтів проти поневолення Галицької України; і вкінці зібрали значну суму на Позичку Національної Оборони.

Але доля нашої рідної землі досі ще не змінилась, отже помічна акція не може устати, але мусить беупинно і вперто продовжатись аж до хвилини повної української побіди на всіх українських землях в Европі.

Справа помочі для акції політичної і запомогової повинна тепер обхопити увесь український загал в Америці як велика ідея ратунку рідного краю перед ворогом.

Ся ідея повинна запалити огонь в душах Українців і спонукати їх до великого діла, до великої жертвенности, яка буде відповідати нинішній тривозі і потребі рідної землі.

* * *

Власне ся тривога і ся потреба пригадала нам нині Френклина і його ідею ощадности та обхід при помочі ощадности памяти сього великого Американця.

Бо кому як кому, але американським Українцям придався би такий тиждень або місяць ощадности.

Візьмім наприклад місяць лютий. Се місяць (по старому стилю) народження і смерти Тараса Шевченка. Тарас Шевченко звісний не лише яко найбільший український поет, але також яко **мученик.** Він десять літ був царським вязнем. Десять літ не зазнав ані волі ані вигоди і тих 10 літ зломили його та загнали в могилу.

Чиж не добре було би, якби американські Українці в память мученика Шевченка назначили собі місяць лютий місяцем ощадности для народніх цілий?

Кождий чоловік видае гроші чи то на тютюн, чи на солодощі, чи на горівку або вино, чи загалом видае **більше ніж конче потрібно.** А в однім місяці він може собі самий того відмовити і заперечити. Замісць видати непотрібно кводра або доляра, нехай положить його на бік і запише, що се замісць циґар і т. п. має пійти на народню ціль, а при кінці місяця відішле на призначену ціль.

Так може зробити кождий окремо про себе самого або родину, але ліпше було би, якби такі постанови приняли всі українські товариства або і всі громади.

* * *

Все, що кождий заощадить, віддасть з початком марта на призначену ціль.

Тоді з того буде **велика користь загальна,** але рівночасно і для кождого **особиста користь.**

Користь загальна буде, бо український загал привчиться у хвилях недолі рідного краю громадно посвятити дрібку своеї вигоди для нього. Се буде загальне співчутте з рідним краем, а рівночасно витворить у нас карність і єдність. Кождий буде цілий місяць тямити що хвилини про рідний край і буде контролювати себе і других.

А особиста користь буде також велика. Бо передівсім **кождий потрафить над собою запанувати.** А притім кождий **навчиться ощадности** (не скупости) і навчиться **контролювати свої приходи і розходи.** Навчить також ощадности і свою **родину,** а особливо **діти** і в додатку навчить діти в практичний спосіб **патріотизму.**

Може неодин приощадить за місяць лише 5 долярів, або і меньше, але з того буде **і для народу і для нього** стократна користь.

* * *

Чи не слід би наприклад сього року відсвяткувати мучеництво Шевченка, а з ним і мучеництво всіх Українців і Українок, замучених Ляхами в Галичині, **місяцем ощадности в лютім сього року;** та всі приощаджені гроші вислати на Позичку Національної Оборони?

Ті бонди, закуплені за ощаджені гроші, будуть мати особливу памятку, для сих, що їх будуть держати і колись вимінять у вільній українській державі. Бо з ними будуть звязані красні спомини і практична наука для кождого.

Опісля, в дальших роках такі місяці ощадности повинні продовжатись дальше, поки прихід з того місяця ощадности старий край буде в потребі, а сти повинен передівсім іти на освобожденне Галицької України і всіх других українських земель, поневолених нашими ворогами.

Се був би один з могучих способів боротьби.

ПРОФЕСОР ДР. СТЕПАН РУДНИЦЬКИЙ ПОШУКУЄ НАКЛАДЦІВ НА СВОЇ ПРАЦІ.

Пошукую накладців на дуже важні й потрібні кождому свідомому Українцеви видавництва:

1. Велика антропогеографічна стінна карта України, 28 м. довга, 18 м. широка. (Етнографічні й політичні границі, всі важніщі місцевости, зелізничі бити, водяні шляхи; продукція: хліборобська, скотарська, мінеральна, промислова ріжних галузий і т. д.). Ся мапа потрібна у всякій шкільній клясі, бюрі, товаристві, читальні і т. і.

2. Ілюстрована ґеоґрафія України. 400 до 500 сторін друку, богато малюнків і мап. Описанне всіх земель України, — природи і людий. Новообчислені статистичні дати: демографічні, соціяльні, економічні й т. і. Конечна підручна книжка для кождого українського громадянина і діяча.

Рефлектантів прошу зголошуватись на адресу: Prof. Dr. Stepan Rudnitsky; Wien, I., Moelkerbastei 10. Forschungsinstitut fuer Osten und Orient.

ПРОБА ВІДНОВЛЕННЯ ДИРЕКТОРІЇ У. Н. Р.

(Від власного кореспондента).

Український Національний Союз, який орґанізував повстанне проти гетьмана Скоропадського, віддав державну владу на Україні **Директорії Української Народньої Республики,** зложеній з пятьох осіб: Андрієвського, Винниченка, Макаренка, Петлюри і Швеця. Головою Директорії УНР. був Винниченко, Головним Отаманом війск УНР. Петлюра.

Трудовий Конґрес, який скликала Директорія УНР. до Київа як найвисше законодатне тіло УНР., ухвалив закон 28. січня 1919 про **форму державної влади.** В сім законі говориться:

„З огляду на небезпечний військовий час доручити власть і оборону краю Директорії Української Народньої Республики, яка, доповнена представником від Наддністрянської України, до слідуючої сесії Трудового Конґресу має бути верховною властю."

На основі сього закона в склад Директорії увійшов від Наддністрянської України др. Евген Петрушевич, президент Української Національної Ради Західної Области УНР.

Та швидко після Трудового Конґресу з Директорії виступив Винниченко, так що Директорія складалася з Андрієвського, Макаренка, Петлюри, Петрушевича і Швеця. Головою Директорії був Петлюра.

В такім складі Директорія УНР. продержалася до камянецької катастрофи в осени 1919. В сій катастрофі, в якій розбилася Українська Народня Республика, утворена з **усіх** українських земель, розбилася також Директорія УНР.

Голова Директорії УНР. Петлюра виїхав до Польщі і там утворив державний центр, який виступав від імени Української Народньої Республики, розуміючи одначе під нею тільки Наддніпрянщину.

Член Директорії УНР. др. Евген Петрушевич виїхав до Відня і тут сформував самостійний державний центр Західно-Української Народньої Республики.

Члени Директорії УНР. Андрієвський, Макаренко і Швець опинилися на еміґрації в Відні.

Так представляеться історія Директорії УНР. до останніх днів.

В останніх днях члени Директорії УНР. Андрієвський, Макаренко і Швець зробили пробу відновити Директорію УНР. Свідчать про се два документи, які вони оголосили, а саме: 1) витяг з протоколу засідання Директорії УНР., яке скликав найстарший віком член Директорії УНР. Андрієвський і яке відбулося в Відні 8. грудня 1921 при участи Андрієвського, Макаренка і Швеця; 2) відозва з 12. грудня 1921, видана від імени Директорії УНР. сими трома членами Директорії УНР. до українського громадянства УНР.

З сих документів виходить, що члени Директорії УНР. Андрієвський, Макаренко і Швець рішили відновити Директорію УНР. і оголосили, що вони, як більшість членів Директорії УНР., починають виконувати в імени Директорії УНР. ту владу, яку Трудовий Конґрес законом з 28. січня 1919 віддав Директорії УНР.

Инших членів Директорії УНР. закликають приеднатися до їх заяви. Сей заклик відноситься перше всего до Петлюри, бо Винниченко добровільно уступив у свій час з Директорії, а Петрушевич з огляду на те, що акт зединення Галицької України з Придніпрянською під натиском подій не вдержався, виступае як Президент Української Національної Ради самостійної Зах.-Української Народньої Республики.

Як оцінювати сю пробу відновлення Директорії УНР., зроблену Андрієвським, Макаренком і Швецем?

Поки-що до якоїсь певної оцінки нема основ.

Коли ся проба підготовлена серіозно, в порозумінню з поважними кругами українського громадянства, коли вона доведе до того, що справді відновиться Директорія в своїм давнім складі (Андрієвський, Макаренко, Петлюра, Швець) і обединить кругом себе всі українські демократично-республиканські круги, — то очевидно треба би її тільки повитати.

З огляду на те, що діяльність державного центра УНР. під проводом Петлюри стала на теріторії Польщі неможлива, реорґанізація сього центру на невтральній теріторії, оперта на широких громадянських кругах, була би важною подією для консолідації українських демократично-республиканських кругів.

Одначе я не знаю, чи так воно е дійсно.

Може бути й так, що проба Андрієвського, Макаренка і Швеця е тільки ділом їх самих і малого гуртка осіб, зібраних кругом них, що ся проба ніякого опертя в широких громадянських кругах не мае й не мати-ме.

В такім разі буде вона не актом консолідації, а актом дальшого розбиття українських громадянських сил.

Коли ся проба буде мати тільки той наслідок, що побіч державного центру УНР. під проводом Петлюри утвориться тільки конкуренційний державний центр УНР. під проводом Андрієвського, Макаренка і Швеця, то очевидно се не принесе Україні ніякої користи, тільки шкоду.

Як воно буде, покаже будучність. Поки-що треба тільки зазначити сю пробу відновлення Директорії УНР.

Гайдельберг, 19. грудня 1921.

Др. Михайло Лозинський.

ДОПИСІ

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З народних нарад.

Після вічевої ухвали з 8. січня б. р. відбулися в минувшу неділю, 15. січня, народні наради в Укр. Нар. Домі в Ню Йорку.

Беручи під увагу число людий, прибувших на сі наради і цілий перебіг тих нарад, то згори треба признати, що наш загал в Ню Йорку немов відродився. Думаю, що такого переконання буде кождий, хто брав участь у згаданих нарадах. Заінтересованне долею рідного краю велике; настрій духа — козацький.

Наради отворив предс. тов. Ю. Павчак, перечитавши денний порядок.

По довшім і річевім рефераті д-ра С. Демидчука приступлено до звіту з тижчевої роботи.

В першу чергу присутні довідалися, що в ночи з суботи на неділю появилися в цілім місті Ню Йорку порозліплювані великі афіші в англійській мові проти наїзника на наші землі: імперіялістичної Польщі. За розліплюванне тих афішів було арештовано чотирох людий, від котрих поліція жадала грошевої кари. Одначе наші хлопці, яко американські горожани, відмовилися від грошевої кари, зажадавши судового переслухання, помимо того, що кождому з них було спішно до дому, бо одно, що неділя, а друге, що їх рідні не знають, де поділися їх мужі і батьки та що з ними сталося. Чекати прийшлося не довго, бо о 10-тій годині рано судія переслухав „арештованих", а по переслуханню **вилаяв полісменів** за те, що перешкаджали Українцям в розліплюванню афішів проти гнобительки їх братів, Польщі, і наказав полісменам, аби вони на слідуючий раз не робили собі встиду. Українців сейчас випущено.

Сю вістку присутні приняли бурею оплесків.

Дальше слідували звіти колядників на „Рідну Школу".

Перша група жіноча: Стефанія Абрагамовська, Ксеня Лемківна, Ксеня Третяківна, Маруся Тимцюраківна, Юлія Шевчуківна і Надя Фенчинська повідомляють, що заколядували $100.01.

Друга група, Андрія Свитака, братів Сеник і инших, подає до відома, що заколядовано $169.10.

Трета група, під проводом А. Куцика, заколядувала $67.10.

Члени тов-а „Вільні Козаки міста Львова", під проводом свого предсідателя тов. Й. Васильціва, заколядували $15.50.

Тов. М. Стець, Кур і инші заколядували $6.00.

Разом заколядовано на „Рідну Школу" $357.71.

За щиру працю і труди колядників зібрані нагородили їх рясними оплесками.

Честь і слава колядникам, як рівнож велике спасибі тим добрим людям, котрі не жалували своїх жертв на „Рідну Школу" в ріднім, не своїм краю.

Тепер прийшла черга на наших славних пікетантів, котрі по цілотижневій праці щойно повернули з Вашінгтону.

Неначе ясний місяць з чотирма зірками на погіднім небозводі, являються на естраді: молодий студент колюмбійського університету, п. Юрій Андрейко, з паннами: Петрунелею Шевчинською (Ваґнер) та Іванною Скубівною по одній стороні, а з Катрусею Возняківною й Анною Вовківною по другій стороні. Всі вони здорові і веселі, задоволені і рішучі, трохи збентежено глядять на зібраних, які мов розбурхане море витають своїх висланників до Вашінгтону, столиці великої Америки. Оклики: „Слава!" „Честь вам!", змішані з бурею оплесків, тривали довший час. Се вповні заслужена овація!

Та коли на сали притихло, забирає слово тов. В. Мандзюк, подаючи до відома загалу заслуги тих молоденьких американських Українців у боротьбі за красшу долю своїх братів в Европі. Підчас сеї промови т-ка Абрагамовська вручила всім чотиром дівчатам по ґарній китиці рож, а предс. Павчак вложив на палець п. Юрія Андрейка золотий перстень, на знак довіря і пошановання.

Замісць „многолітствія" відспівано народний гимн: „Ще не вмерла Україна".

От так вшанувала нюйорська українська громада своїх робітників.

Жаль великий, що бракувало ще одної учасниці пікетовання, панни Юлії Присташівної з Бінґгемтону, Н. Й. Та нехай панна Присташівна буде ласкава приняти до відома, що нюйорська українська громада ніколи не лишить нагоди належито їй відвдячитись.

По закінченню сеї святочної церемонії приступлено до обговорення біжучих справ: а) загально-народної орґанізації на місто Ню Йорк; б) помочі галицькому правительству; в) підмоги нашим жовнірам в Чехії і г) демонтраційного походу і маніфестаційного віча в Ню Йорку.

Голос в тих справах забирали: др. С. Демидчук, В. Мандзюк, Я. Корнат, Ю. Павчак і представники „Ліґи Горожан і Жовнірів" в Джерзи Сіти, п.п. Ів. Петрів і М. Левицький.

Ухвалено, що до заснования загально-народної орґанізації в Ню Йорку приступиться на чергових нарадах, які відбудуться в сю неділю, 22. січня, в Укр. Нар. Домі, точно о годині 3-тій пополудни.

Одноголосно ухвалено, що в неділю, 29. січня б. р., має відбутися в Нар. Домі всеукраїнське віче в справі закупна Бондів Національної Оборони і запросити на се віче д-ра Л. Мишуґу з Вашінґтону.

З браку часу справу походу і маніфестаційного віча відложено до слідуючих зборів.

Здавалося, що і справу помочі нашим жовнірам з тоїсамої причини відложиться, але коли тов. Я. Корнат запитав присутних, хто з них схотів би зложити жертву, нехай піднесе руку вгору, то всі як оден муж піднесли руки в гору і могутне слово **„всі!"** громом рознеслося по сали.

Пійшли дівчата з капелюхами і зібрали $109.55 для наших жовнірів у Чехії.

Громада великий чоловік!

Ся правдиво Запорожська Рада закінчилася піснею „Не пора Москалеви й Ляхови служить!"

П. Задорецький,
секр. нарад.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

Наука для односельчан по всіх закутинах Америки.

Нестор Манорек, римо-католик з села Дарахів, пов. Теребовля, Галичина, завізвав своїх краянів, аби вони купили українські Бонди Свободи. Він взяв собі до помочі двох Українців, Михайла і Антона Ґречина з тогосамого села, і всі три ходили до своїх односельчан, римо-католиків і греко-католиків, та зібрали позички на оборону Галичини з ляцького ярма в сумі 180 долярів. Поляки з того села дуже радо брали бонди на визволенне Галичини і казали, що вони виховані на землі українській і хотять жити дальше на вільній Україні в Галичині.

Так повинні би зробити всі односельчани з Галичини, а тоді неша державна позичка перейшла би швидко назначену українським правительством квоту. В той час наш ворог пізнасть, що в нас єсть сила і любов, бо навіть і Поляки, котрі з Українцями виховані, українську справу підпомагають і протестують проти польського правительства.

На руки трох згаданих висше патріотів зложили на українську позичку слідуючі Дарахівці: Андрій Ничик $25; Павлина Ничик $20; Евдокія Волошин, Сильвестер Волошин і Захарій Ламківський по $10; Нестор Манорек, Марія Манорек, Михайло Ґречин, Антоніна Ґречин, Іван Ґречин, Павлина Ґречин, Пилип Миськів, Іван Сосульський, Захарій Ґречин, Магдалина Ґречин, Антін Ґречин, Марія Ґречин, Василь Костів, Марія Костів, Марія Луковська, Іван Добровольський, Никола Юрків (мол.), Єфрем Нечесний, Михайло Іванчук, Теодор Якимчук і Текля Якимчук по $5. — Разом $180.

Гавриїл Павлик і Петро Дубовецький зібрали з нагоди підпису протесту проти Ляхів отсі жертви: Гавриїл Павлик, Михайло Рибка, Николай Савчин, Юрко Міщук, Ник. Гулкевич, Іван Ярош і Мих. Ґілик по $10; Дмитро Павлик, Стефан Чомко, Ів. Жарський (ст.), Яць Равлінко, Ілько Тарахома, Михайло Коваль, Іван Боднар, Михайло Мельник, Михайло Лашок, Іван Цан, Павло Пацала, Михайло Цибій, Юлія Нарожняк, Павло Фурка, Дмитро Мельник і Андрій Паславський по $5; Мейри Ф. Вайт (Айришка) $1. — Разом $151.

Г. Павлик.

ГОЛИОК, МАСС.

Пару слів перестороги для українського народу.

Як кождого року так і сего року по старокраєвому звичаю наші Всеч. о.о. духовні підуть зі свяченою водою по хатах Українців. З сеї нагоди варто би пригадати українському загалови, котрий підпирає позичку національної оборони, щоби кождий Українець чи Українка поспитали свого душпастиря, як прибуде до їхніх хат, чи має він бонд національної оборони. Коли дотичний священик є в посіданню українського бонду, то він варта дістати відповідну коляду; але як він такого бонду не купив, то було би гріхом давати йому якунебудь коляду.

Як кождий Українець і Українка поступлять так, як велить їм горожанська совість і почутте народної карности й солідарности, то тоді скорше зложимо суму національної оборони.

Ми знаємо, що тут в Америці єсть наших священиків около 80, а може й більше, а погляньмо, скільки з тих вісімдесяти священиків закупили бонди національної оборони? Заледви трийцять! А деж решта? Чи їм Ненька Україна не така мила, як і другим?

Як би тих решта священиків, себто пятьдесять, купили бонди національної оборони хоть по 25 долярів, то се зробилоб суму $1.250. Але я знаю таких священиків, котрі можуть купити бонди за більшу суму.

Я знаю дуже добре, котрі священики купили бонд, а котрі не купили, а можуть купити бонд, і то добрий, але не хотять, лише викручуються, чим можуть. Тож для Вас, щирі Українці і Українки, добра нагода поспитати свого священика й упімнути його, аби він купив бонд, і то зараз! Нехай такий священик зложить гроші в руки такого чоловіка, котрий постарається для него о бонд. Як се зробите, то сповните великий народний обовязок!

Пишучи тих пару слів, я не маю на думці накидатися на наших священиків, але мене спонукує до сего народний обовязок, бо так каже нині наша Мати Україна. А що я маю слушність, то ось вам доказ: Коли в сусідній від мене місцевости збирали позичку національної оборони, то тамошний священик викручувався сим то тим, аби лише не купити бонду, а наконець сказав, що він купив бонд за сто долярів. За кілька днів після того оден з парохіян довідався від українського представника у Вашінґтоні, що сей священик не купив бонду ані за пять крейцарів!

А знов инший священик загостив до нашої місцевости і питав тутешних людий, чи вільно йому ходити з колядою по їх хатах. Коли оден з присутних запитався того священика, чи він купив бонд, то сей священик відповів, що купив більше ніж за сто долярів, але, каже, я вам його не покажу...

На підставі двох наведених мною фактів я маю повне право закликати до своїх родимців: Українці і Українки! Сповніть свій народний обовязок, бо того вимагає від Вас наша рідна Україна!

А Ви, Всеч. о.о. духовні, котрі ще доси не купили бонду національної оборони, купіть їх сейчас та дайте приклад другим, яким способом можемо успокоїти ті стогни і той плач, який несеться аж тут до нас, на вільну землю Вашінґтона.

Українець.

ШІКАҐО, ІЛЛ.

Поклик до всіх Українців на еміґрації.

Браття і Сестри Українці!

„Січова Орґанізація Українців в Америці" вже около 4 роки видає свій орґан, місячник „Січові Вісти". Через брак фінансів і через всякі тяжкі хвилі, перебуті за час істновання Січової Орґанізації „Січові Вісти" дотепер друковано в чужих друкарнях і тому не можна було видавати їх в більшім числі, щоби дати спромогу читати їх ширшому загалови. А прецінь січова ідея кождому Українцеви повинна бути дорога і „Січові Вісти" повинні знаходитися в кождій українській хаті.

В „Січових Вістях" можна прочитати найкращі вісти січові як тутешні, так і вісти з життя наших Січових Стрільців, скитаючихся по чужинах.

З днем 12. січня б. р. Січова Орґанізація набула власну друкарню бувшої спілки „Україна" і тепер власне буде більше спромоги познакомити загал з „Січовими Вістями".

Тому проситься Вас, Браття і Сестри Українці, запренумерувати собі „Січові Вісти" і читати їх хоть би тому, що ся часопись має на ціли ширити ідею січову, ту ідею, яка повинна і мусить бути дорогою для тих Українців і Українок, котрі бажають волі Україні. Читаючи „Січові Вісти", Ви, Браття і Сестри, поможете скорше розширити січову ідею по всій еміґрації; а чим скорше український загал згуртується під кличем і під назвою „Січ", тим скорше заблисне світло волі і самостійности Україні.

Передплата на „Січові Вісти" виносить $2.00 річно ($1.25 піврічно).

Передплату шліть на адресу: „Sichovi Visty", 2152 W. Chicago Ave., Chicago, Ill., U. S. A.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ СІЧОВОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ:

Стефан Мусійчук,
писар рекордовий.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Поясненнє.

В дописи з Ню Йорку у „Свободі", число 15, з 20-го с. м. через помилку подано, що до Комітету Бенефісового концерту належала п-на Юлія Шевчуківна. Натомісць пропущено члена комітету п. Василя Лазуту, що отсим простується. **А.**

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

І. Г., Дітройт, Миш.—Славний образ українського артиста-маляра Івасюка, який представляє вїзд Богдана Хмельницького до Києва, можна дістати в книгарні „Свободи".

Він є власне вконаний в кольорах в одній артистичній робітні в Німеччині і є дуже красною і докладною відбиткою оригіналу у всіх його красках.

Се тепер найкрасший образ, який може прикрасити українську хату. Ним дійсно можете похвалитись перед Американцями.

Книгарня „Свободи" одержала минулого літа кількадесять примірників сього образа зі Львова і продає його по 5 долярів за 1 примірник.

ВЯЧЕСЛАВ БУДЗИНОВСЬКИЙ.

КРОВ ЗА КРОВ

НА ЗАПОРОЖУ.

Оповіданнє з другої половини 17-сотих років.

(Продовженнє)

(23)

— Не жартуй! — крикнув Филемонов — схопившися на рівні ноги.

— Не жартую. І Недоля не буде жартувати. Як Донці, не жартуючи зрабували село, так Недоля, не жартуючи, всіх повісить. Як не зробить сего Недоля, то зроблять покривджені хлопи. Недоля казав мені, що як Донців будуть вішати, то сповістить про се тебе, щоби ти, як схочеш, придивився запорожському судови.

На чоло Филемонови виступив піт. Побачив, що не переливки.

— Я хочу поговорити з тобою в їх справі, — промовив. — Я присланий урядом імператриці і говорю в її імени... Як я говорю, то так, як би говорила сама цариця.

— Вибач... але цариця може говорити лише до кошового. Як кошовий вволить їй волю, то скаже мому полковникови, а полковник мені. Як цариця говорить до мене, то я одним ухом впущу, другим випущу.

— Ну... нехай... лишім царицю. Я хочу поговорити з тобою. Хоч ти викручуєшся, буцім то не маєш влади над Недолею і його людьми, то я знаю, що вони таки зроблять, що ти схочеш. Як не послухають твого приказу, то послухають твоєї ради.

— Радити можу, просити можу. Але що вони остаточно порішать, не моя сила змінити.

— Отже бачиш, так зле не є. Я тебе попрошу, чи пораджу тобі, що ти маєш їм порадити. Пригадую, що я тут від царського уряду і царському урядови пішлю рапорт про все те, що тут чув і бачив. В рапорті і про тебе буде згадка. Не гадай, що на межі Запорожа кінчиться сила й влада Росії.

— Щож ти радиш мені, щоби я порадив Недолі?

— Раджу таке. Недоля випустить зараз усіх Донців, так як були прийшли. Себто віддасть їм всі їх коні і всю збрую. Дальше, віддасть їм все те, що вони везли домів і що Недоля відіймив відних... Себто всі вози з усім добром і всю худобу. Віддасть також полонених Донцями хлопів...

Сотник сидів мов збовванілий... Перестав слухати того, що Москаль оповідає і лише силкувався дійти, чи се справді Москаль, його гість говорить, чи йому лише сниться таке диво. Вони сиділи при огни. Сотник простяг руку до огню і вхопив у палці розжарений вуголь. Впекло добре.

— Отже се дійсність, не сон!

— Скажи правду, — спитав, протираючи очі — чи ти жартуєш таке говорити, чи справді хочеш, щоби я все те, що вчув від тебе, повторив Недолі?

— Нині жарти мені не в голові.

— Заки про ту твою раду вискажу мою думку, осміляюся спитати тее, з якої рації Недоля мав би се зробити?

— З рації такої: Коні і збрую треба Донцям віддати, бо все те козаки Недолі вкрали від них. Як рабівника зловиться, то заки його покарають, він мусить насамперед віддати зрабоване добро. Се, що Донці везли на возах і худобу, яку гнали, треба їм віддати, бо слідство ще не виказало, чиї тоті річи. Може часть, або й всьо було власністю Донців? А може Донці, як справді забрали се від ваших хлопів, то забрали власне, хлопами ще раньше зрабоване добро?! Чейже знаєш, що тут раз-у-раз Запорожці нападають на Донців і рабують... Хлопів треба назад віддати в полон Донців, бо слідство ще не виказало, що Донці неслушно забрали їх. Можливе, що полонене село було саме тою ватагою розбишаків, котра вічно непокоїла донські окраїни? Впрочім я маю також розслідити, чи оселі Запорожців в сій околици ще на запорожській земли, чи вже на земли Донців. Як се донська земля, то донська старшина може з сими людьми робити що схоче. Можливе також, що хлопи оселі були крепаками в Гетьманщині і утікли до вас. Як би так справді було, то їх треба відіслати до їх панів.

Сотник бачив, що з Москалем нема що перечитися. Видко було, що його нарошно прислано сюди, щоби глядав напасти. Він повинен би його звязати і передати старшині. Але що вже запевнив був йому гостинність, не міг сего зробити. Рішився проте дипльоматизувати з ним поти, поки він не забереся во свояси, або поки не заіде з ним до полковника і так спекаєся клопоту, передаючи мороку і відвічальність на голову инших.

— Лише тілько радиш мені?

— Се ще не все. Слідство може показати, що Недоля й його люди сильно провинилися нападаючи на Донців і мусять бути покарані. Але кара буде неможлива, як вони вернуть домів і поховаються в неприступних степах. Тому моя рада така. Нехай люди Недолі дадуть Донцям сорок власних коний... по одному коневи на кождого; нехай всі люди Недолі віддадуть Донцям всю свою збрую. Нарешті, щоби була певність, що засуд, який вийде з переведеного слідства, очивидно, на случай доказаної вини людий Недолі, буде виконаний, особливо, що буде покараний Недоля, і то на горло, Недоля дасть з поміж своїх людий десять заложників, і ти з поміж твоїх також даш десять...

Филемонов замовк. Мовчав і сотник, лише, то в люльці шпортав, то підгортав вуглє до огница.

— Я мовчав, — обізвався перебиваючи довшу тишину, — бо гадав, що ти ще щось порадиш. Все те, що ти вичислив, ще замало. Твоє слідство певно викаже страшні злочини Недолі, його товаришів і полонених Донцями хлопів.

— Певно, що страшні... І страшна буде кара.

— Зараз запросимо тут Недолю... Ось чи не сам він іде...

— Про вовка помовка, — звернувся до Недолі, що станув коло огню. — Сідай тут коло мене, маю тобі щось порадити... іменно се, що мені радить порадити тобі цариця... Цариця говорила тут устами свого майора.

Сотник повторив все те, що чув від Филемонова. Недоля по першій раді розтягнувся горілиць у траві і зареготав. Реготався так, неначе бик реве. Аж козаки стали збігатися. Заражені сим сміхом, самі стали реготати, хоч не знали причини. Розреготався сотник і нарешті сам майор. Недоля перестав, аж черево зболіло його так, що вже не міг сміятися. Ледви дихав. Поволи уставали й инші. Коли сміх утих, Недоля, неначе не чув усіх тих рад царського майора, заговорив про се, з чим прийшов до сотника.

— Хочу сказати вам, пане сотнику, що ми врадили зробити після того, як вже повісимо Донців.

— Що?! Як вже повісимо? Будете вішати? — скричав майор.

— Скажіть сотнику, свому гостеви, щоби не перебивав, бо я не до него говорю.

— Пустіть мене поговорити з ними! — кричав майор. — То не може бути, щоб ви їх вішали і то таки зараз.

— Скажіть йому, що як би він був попом, то я пустив би його до них, бо й такому, що маму зарізав, посилають під шибеницю попа. Але що він не піп, не пущу його.

Филемонов схопився і пустивсь бічи в сторону табору Недолі. Хотів на пробій дібратися до Донців. Недоля шепнув щось до вуха сотникови.

— Пане майор! — крикнув сотник. — Лишіться тут. Люди Недолі люблять козачі жарти. Не знаючи, хто ви, готові взяти вас за Донця і повісити разом з ними!

Филемонов задержався, поміркував щось і вернув.

— Ми врадили, — зачав Недоля наново — вивішавши Донців, тут переночувати. І люди потомлені і худоба здорожена. Завтра досвіта відправимо людий з возами і худобою домів; радше на місце, де їх доми стояли. Тепер нема, бо спалили Донці. Гадаємо, що ви, пане сотнику, дасте їм охорону з ваших козаків, одай десять. —

— Чому з твоїх не піде хто?... Ти вів справу доси, то й кінчай.

(Далі буде)

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. — ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ ПІДПИСАЛИ:

(Подаємо в такім порядку як приходять зголошення).

Ч. 895

З переносу з чотирох перших списів ... $50,767
1) Клопчин Михаїл, Ранленд Лейк, Н. Й. ... 10
2) Н. Н., Ню Йорк ... 15
3) З громади Ню Йорк Сіті, через п. С. Гису ... 75
Зложили:
Милявський Михаїл ... 10
Касян, Никола і Варвара ... 60
Кузів Семен ... 5
4) З громади Пітсбурґ, Па. (Н. С.) через п. В. Онишкова ... 250
Зложили:
Федина Ілько ... 50
Роздай Ілько ... 5
Біда Яків ... 10
Іваницький Терентий ... 15
Рабік Павло ... 15
Онишків Василь ... 35
Москаль Василь ... 25
Зеленяк Теодор ... 25
Марунчак Іван ... 15
Медянка Іван ... 15
Дербиш Михаїл ... 15
Бороха Дмитро ... 10
Василько Василь ... 15
5) Скрупський Йосиф, Болтимор, Мд. ... 20
6) Щвалюк В., Детройт, Міш. ... 25
7) Бомк Іван, Ґлестонбері, Конн., через п. І. Сидорака ... 5
8) Вітенько Юліян, Аґоста, Джорджія ... 15
9) о. Петро Лишак, Детройт, Міш. ... 25
10) З громади Гарра, Окла, через о. І. Сеньчука ... 175
Зложили:
о. Іван Сеньчук ... 25
Волошин Йосиф ... 25
Ростикус Василь ... 25
Маник Михайло ... 25
Окалюк Юрій ... 20
Титенич Никола ... 20
Титенич Кирило ... 10
Новосад Яким ... 5
Венґер Дмитро ... 5
Лохват Михаїл ... 5
Мидзяк Яцко ... 5
11) Братство св. Ап. Петра і Павла, від. 321 У. Н. С. з Фінiксвил, Па., через п. А. Малика ... 100
12) З громади Ром, Н. Й., через п. І. Лаврука ... 200
Зложили:
Павелко Михайло ... 10
Лаврук Іван ... 25
Глядун Михайло ... 10
Лищега Никола ... 10
Іванців Дмитро ... 10
Іванців Никола ... 10
Стацко Теодор ... 10
Яворський Александер ... 5
Ластовецький Василь ... 5
Сомер Яків ... 5
Николайків Станіслав ... 5
Бойко Іван ... 5
Витка Теодор ... 25
Єднак Василь ... 10
Сохан Йосиф ... 5
Бр. св. Арх. Михаїла, від. 121 У. Н. Союза ... 50
13) З громади Патерсон, Н. Дж., через п. В. Григорчука ... 195
Зложили:
Тов. Т. Шевченка, від. 64 ... 25
Телевяк Пилип ... 25
Ничка Ігнатій ... 20
Ількович Іван ... 10
Похмурський Павло ... 10
Атаманець Семко ... 10
Криловський Петро ... 10
Пліпіка Теодор ... 5
Гаврилюк Кондрат ... 5
Сосовський Степан ... 5
Савчук Василь ... 5
Ґема Іван ... 5
Маслянек Василь ... 5
Федункевич Петро ... 5
Никітка Никола ... 5
Щомак Іван ... 5
Ґайда Теодор ... 5
Кідал Гавриїл ... 5
Григорчук Василь ... 5
Сас Михаїл ... 5
Атаманець Василь ... 5
Яблонський Михаїл ... 5
Махомета Стефан ... 5
Пашковський Пилип ... 5
14) Братство св. Григорія, від. 24 У. Н. С. в Ренкин, Па., через п. Н. Магуна ... 25
15) Черкас Михайло, Вест Філадельфія, Па. ... 5
16) Тов. Народний Дім Українських Горожан в Америці, Джерзи Сіти, Н. Дж., через п. Антона Онисика ... 25
17) З громади Трентон, Н. Дж., через п. П. Стадника ... 65
Зложили:
Бр. св. Василія, від. 149 Провидіння ... 25
Михальчишин Олекса ... 25
Стадник Петро ... 5
Содовський Демко ... 5
Андрій Цохила ... 5
18) Тов. Просвіта, Ню Йорк Сіті, через Ам. Укр. Ексчендж ... 100
19) З громади Філадельфія, Па., через о. сов. М. Кінаша ... 30
Зложили:
Ґурновський Михайло ... 25
Муцовська Стефанія ... 5
20) З громади Філадельфія, Па., через Лігу Ситизенів ... 30
Зложили:
Укр. Хор ім. Лисенка ... 25
Слободян Стефан ... 5
21) Тиркус Дмитро, Мишавака, Інд. ... 10
22) З громади Ню Гейвен, Конн., через о. В. Козоріза ... 205
Зложили:
Тов. Любов, від. 370 У.Н.С. ... 50
Тов. Укр. Січ ... 50
Бр. св. Арх. Михаїла ... 50
о. В. Козоріз ... 25
Кузів Василь (Николаїв) ... 25
Кобливняк Йосиф ... 5
23) З громади Ґлестонбері, Конн., через п. П. Соляра ... 60
Зложили:
Бр. св. Івана Хрестителя, від. 138 У. Н. С. ... 50
Явірницький Григорій ... 5
Ціжман Томко ... 5
24) З громади Бруклин, Н. Й., через п. М. Заверуху ... 30
Зложили:
Др. С. Демидчук ... 5
Кравчук Іван ... 10
Савіцький Василь ... 5
Герман Йосиф ... 5
Войтович Юлія ... 5
25) Солонишин Василь, Йорквіл, О. ... 10
26) Ясновський Филип, Сликвіл, Па. ... 30
27) З громади Нюарк, Н. Дж., через п. Т. Каськова ... 310
Зложили:
Бр. св. Івана Хрестителя ... 200
Гой Василь ... 25
Бурачок Тарас ... 10
Дуфлян Михайло ... 10
Кужель Михайло ... 10
Голубович Іван ... 10
Ціхович Олекса ... 10
Укр. Школа (гора міста) ... 5
Укр. Школа (діл міста) (Т. Каськів, учитель) ... 5
Мисик Ілько ... 5
Кіселик Томко ... 5
Бичак Семко ... 5
Василиків Марія ... 5
Солагуб Іван ... 5
28) З громади Сиракюз, Н. Й., через о. Н. Струтинського ... 100
Зложили:
Черкотович Ілько ... 5
Масляк Йосиф ... 5
Мацко Данило ... 5
Присташ Йосиф ... 5
Присташ Михайло ... 5
Вікарик Стефан ... 5
Лачук Василь ... 5
Щелевач Федір ... 5
Садлик Никола ... 5
Маловецький Кирило ... 5
Тимцьо Іван ... 5
Мельнеченко Іван ... 5
Парохія св. Івана Хрест. ... 40
29) Карпзюк Теодор, через о. В. Лотовича, Бруклин, Н. Й. ... 25
30) Добромиль Дмитро, Ню Конн. ... 10
31) З громади Шікаґо, Ілл., від Укр. Окружного Комітету, через п. М. Полака ... 740
Зложили:
Мусій Іван ... 5
Мусій Василь ... 5
Мусій Теодозій ... 5
Ґерус Никола ... 5
Буцяк Йосиф ... 5
Шкоруда Іван ... 5
Романяк Анна ... 5
Щайдо Іван ... 5
Тупиця Ксеня ... 5
Гаврищків Ілія ... 5
Яворівський Іван ... 5
Чуба Михайло ... 5
Тупиця Василь ... 5
Грабінський Стефан ... 5
Маґамета Олекса ... 10
Синицький Ілія ... 10
Ткачук Кіндрат ... 10
Круба Стефан ... 10
Романюк Ілія ... 10
Романюк Петро ... 10
Дацьків Іван ... 10
Прокопів Стефан ... 10
Яцько, Мокрина і Михайло ... 10
Чорцописький Фелекс ... 10
Канюга Никола ... 10
Сидорик Михайло ... 10
Гаркала Андрій ... 10
Огородник Йосиф ... 20
Батюк Микола ... 20
Янкевич Никола ... 25
Дубик Петро ... 25
Семків Іван ... 25
Сікора Йосафат ... 25
Солтис Михайло ... 25
Ганчар Роман ... 25
Джиґновський Михайло ... 25
Рудий Олекса ... 25
Руда Катерина ... 25
Смук, Др. І. Е. ... 50
Шавала Олекса ... 60
Музика Василь ... 75
Бр. св. Михаїла, від. 243 У. Н. С. в Вест Пулман ... 1000
32) З громади Микіс Ракс, Па., через п. А. Гальчака ... 440
Зложили:
Козак Іван ... 5
Олійник Стефан ... 5
Гальчак Андрій ... 10
Карваш Юрко ... 10
Костецький Семен ... 20
Барди Григорій ... 5
Файферович Петро ... 5
Гаврик Михаїл ... 10
Косяк Олекса ... 10
Мельничук Теодор ... 10
Маціринський Василь ... 5
Людик Григорій ... 5
Яницький Теодор ... 5
Старощак Михаїл ... 5
Вичвтицький Іван ... 5
Танюк Іван ... 5
Возніцак Юрій ... 5
Думич Никола ... 5
Дюк Семко ... 5
Кучирка Михаїл ... 5
Марціновський Франко ... 5
Бр. св. Володимира, від. 91 У. Н. Союза ... 50
о. Александер Пик ... 50
Бр. св. Василія, Велик., від. 76 Провидіння ... 100
Кіналь Іван ... 15
Маланчук Никола ... 5
Маланчук Настя ... 5
Маланчук Ольга ... 5
Маланчук Володимир ... 5
Маланчук Мирон ... 5
Кречковський Володимир ... 5
Польний Іван ... 5
Лиско Михаїл ... 5
Брова Василь ... 5
Кузьма Дмитро ... 5
Кеселиця Михайло ... 5
Соха Марко ... 5
Білан Михайло ... 5
Маланчук Михайло ... 5
Кузишин Тома ... 5
33) З громади Пітсбурґ, Па. (С. С.) через п. Івана Ганяка ... 350
Зложили:
Онуферко Іван ... 25
Щелепка Пилип ... 5
Вацек Володимир ... 5
Лісняк Никола ... 5
Деркач Іван ... 5
Теркало Михайло ... 5
Корінoвський Іван ... 5
Карабін Кость ... 5
Скочипський Гнат ... 5
Хлиста Дмитро ... 5
Думла Андрій ... 10
Малевич Володимир ... 25
Чопак Петро ... 25
Винник Марія ... 5
Ганяк Іван ... 25
Романчик Роман ... 5
Баган Теодор ... 25
Ридош Іван ... 10
Хлиста Григорій ... 5
Пузак Іван ... 10
Бохонок Микола ... 10
Котула Василь ... 100
Галевич Іван ... 25
34) Байко Роман, через п. Джорського в Вайтстон, Н. Й. ... 10
35) Довганюк Олекса, Болтимор, Мд. ... 25
36) Стефанишин Яків, Ґоргам, Н. Дак. ... 5
37) Боднар В., Детройт, Міш. ... 25
38) Мултан Стефан, Мілвіл, Н. Дж. ... 10
39) З громади Росфорд, О., через п. А. Невойда ... 35
Зложили:
Бр. св. Арх. Михаїла ... 25
Невойда Олекса ... 10
40) Н. Н., Маганой Плейн, Па. ... 25
41) Бубняк Антін, Елмайра, Н. Й. ... 10
42) З громади Шамокін, Па., через о. В. Сполітакевича ... 50
Зложили:
Хрущ Лука (Брейді) ... 5
Вислоцький Гарасим ... 5
Хомяк Михайло ... 5
Волчняк Іван ... 5
Бр. св. Ап. Петра і Павла ... 5
Бр. св. Кирила і Методія ... 25
43) З громади Детройт, Міш., через о. В. Довговича ... 150
Зложили:
Хрущ Василь ... 5
Петрина Михайло ... 5
Братусь Іван ... 5
Мелех Степан ... 5
Гураль Тома ... 5
Цирило Юрій ... 5
Іванець Микола ... 10
Семаш Юліян ... 10
Провальний Дмитро ... 10
Курило Антін ... 10
Форись Іван ... 10
Собашко Дмитро ... 10
Братусь Василь ... 10
Гарасіка Степан ... 10
Стисловський Андрій ... 10
Федунь Теодор ... 10
Добрийдень Кость ... 10
Н. Н. ... 10
44) Мацькевич Василь, Вайлинг Голф, В. Ва. ... 10
45) Кушнір Антін, Вайлинг Голф, В. Ва. ... 10
46) З громади Скрентон, Па., через п. В. Булика ... 80
Зложили:
Булик Михайло ... 50
Булик Анна ... 25
Булик Меланія ... 5
47) Кузів Іван, Бріджпорт, Конн. ... 5
48) М. Г. ... 5
49) Олексів Дмитро, через Амер. Укр. Ексчендж, Ню Йорк ... 10
50) З громади Ютика, Н. Й., через п. В. Лисогіра ... 250
Зложили:
Бр. св. Петра і Павла, від. 58 У. Н. Союза ... 50
Ликтей Петро ... 25
Кіман Михайло ... 25
Кочинащ Михайло ... 25
Куліковський Алекс. ... 25
Звір Дмитро ... 15
Лисогір Василь ... 10
Косців Іван ... 10
Гарматюк Лука ... 10
Бейґер Никола ... 10
Романяк Семен ... 5
Чиляда Іван ... 5
Матвіїв Демян ... 5
Крук Кирило ... 5
Дуда Никола ... 5
Заморило Стефан ... 5
Топольницький Никола ... 5
Бенедик Омелян ... 5
Сираковський Іван ... 5
51) З громади Когос, Н. Й., через п. Д. Зальопаного ... 155
Зложили:
о. Лев Чапельський ... 100
Бр. св. Петра і Павла, від. 57 У. Н. Союза ... 25
Бр. Неп. Зачатія Преч. Діви Марії, від. 28 ... 15
Сеньчук Константин ... 10
Барабан Марія ... 5
52) Гузар Михайло, через Амер. Укр. Ексчендж, Ню Йорк ... 10
53) З громади Бейкертон, Па., через о. І. Захарка ... 55
Зложили:
Щутий Юрко ... 25
Вікяч Стефан ... 5
Мінько Лука ... 5
Білярчик Іван ... 5
Ващак Теодор ... 5
Булин Дмитро ... 5
Качур Теодор ... 5
54) Мороз Іван, Філядельфія, Па. ... 200
55) Крет Юрій, Філядельфія, Па. ... 200
56) Тиняк Павло, Менвіл, Р. Ай., через п. Н. Микитина ... 10
57) З громади Елизабетпорт, Па., через п. Н. Федірка ... 15
Зложили:
Матвієць Теодор ... 5
Семен Олекса ... 5
Зіїнька Іван ... 5
58) З громади Філаделфія, Па., через п. М. Рибака ... 30
Зложили:
Лівач Йосиф ... 10
Ґаламаґа Антін ... 10
Бучацький Антін ... 5
Затонський Ілія ... 5
59) З громади Пітсбурґ, Па. (Н. С.), через п. В. Онишкова ... 160
Зложили:
Станько Василь ... 25
Дикий Василь ... 25
Лесовський Василь ... 10
Мельник Дмитро ... 10
Цьвік Іван ... 10
Корбецький Іван ... 10
Крупа Іван ... 10
Волошин Гнат ... 5
Лещак Панько ... 5
Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 118 У. Н. Союза ... 50
60) Вальорний Филип, Ню Йорк Сіті ... 25
61) З громади Ню Йорк Сіті, через п. П. Перея ... 10
Зложили:
Семак Іван ... 5
Лотоцький Еміль ... 5

(Дальше буде).

КІТ ТА БАРАН.

(Чеська народня казочка).

Був у одної бабусі котик і раз-у-раз злизував їй з молочка сметанку. Вже вона йому й кожушок увесь мало не обідрала, але ж нічого не помагало! От і каже баба дідові:

— Діду, мусимо ми котика повісити: страшенно краде!

Кіт таке зачувши, чкурнув за двері та й побіг у хлів до барана:

— Братіку баранчику, мої пани хотять мене повісити!

— Давно б уже час! — засміявся баран.

— Але ж тебе так само хотіли зарізати, — промовив йому кіт.

Тоді вже й баран перелякався та й каже:

— Тікаймо брате до лісу!

От котик відʼязав барана, сів йому на спину та й побігли вони в ліс. Блудили по лісу цілісенький день й страшенно зголодніли. Коли дивляться — лежить вовча голова. Вони її забрали та й пішли далі. Як вже споночіло, огляділи вони в лісі вогник й подались до нього. Прийшли й бачуть: сидять довкола вогню аж шість вовків — три старих, а троє молодих. У барана враз стала манісенька душечка: так він іздякався; але ж котик йому пощептав на вухо:

— Нічого братіку, не бійся! Покинь вовчу голову за кущ та йди за мною.

Скочив кіт на землю й привітався з вовками. А потім почав просити, що б дозволили вони йому з бараном погрітися біля вогню. Вовки дозволити — дозволили, але ж сами вже почали гострити зуби на барана та котика. От тоді котик і говорить баранові:

— Ну, що ж, брате? Вже, здається, час би нам і вечеряти! А витягни лишець там, за кущем вовчу голову. Тільки ж бери саму найбільшу!

Баран приніс вовчу голову й питається:

— Чи ж оцю?

А кіт і відказує:

— Та ні, брате; то ж бо мала! Ми ж маємо там, за кущем їх величезну купу! Вибери більшеньку.

Баран приніс знову ту саму, однак кіт покрутив головою й звелів принести ще більшу.

У вовків уже стала „гусяча шкура” з переляку. От ті троє молодчих поглядали, поглядали на кота, а потім і питаються:

— А чи це піти б нам, дядечку, до лісу: може ми б врубали ще трохи дровець?

— Підіть, братухи, підіть; про мене! — відповідає їм кіт.

А ті як дременуть — тільки їх і бачили.

Три старих ще якийсь час посиділи мовчки, а потім і собі питають:

— А може б і ми пішли по дрова?

— А чому ж? Ідіть і ви, братухи! — відказує котик. — Тільки ж швиденько повертайте!

Вовки зраділи та й собі ноги на плечі та в ліс, аж закуріло!..

А кіт з бараном так само зраділи, що врятувалися від вовків. Погрілися трішки, а потім і кажуть:

— А все таки в дома краще!

Знялися тоді й подалися до дому.

Дід та баба їх радо привітали, а котик вже ніколи більше не крав сметанки...

ТЕАТРАЛЬНІ ПРЕДСТАВЛЕННЯ

NEW YORK, N. Y.

Перший раз в Америці!

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 22. СІЧНЯ 1922 Р.

в Укр. Народнім Домі, 217-19 East 6th St., New York, Трупою Любителів Штуки Театральної буде поставлена штука

КАМІННЕ СЕРЦЕ

трагедія в 3-ох діях, Т. Будзінського. Під режісерством автора. Управитель В. Карпович.

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ БАЛЬ.

Музика Матчина.

Початок о год. 7. веч. Вступ 75 цнт.

ТИМЧАСОВА ОПОВІСТКА.

Українська Громада в Ню Йорку приготовляє на конець марта величавий концерт в честь Шевченка і Франка. В тій цілі органiзується хори і симфонічна орхестра. Поодинокі співаки з Ню Йорку і околиці, які чуються на силах взяти участь в сім концерті, зволять зголоситися листовно до Василя Лазути, а музиканти з Ню Йорку і околиці переважно скрипачі, челісти, контрабасісти, музиканти які грають на френч гори і другі інструменти які входять в симфонічну орхестру, зволять зголоситись до Павла Бемка на адресу: 30 E. 7th St., New York City. Проба співу і нарада відбудеться в понеділок дня 23. січня о годині 7.30 вечером в галі Народного Дому, 217-19 E. 6th St. Проби музичні відбуваються в четвер під числом 423 E. 9th St., New York City. 15-16